

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A bokák finom törésvonalai**

1. A bokák finom törésvonalai

Téli-Eszter

A negyedik padsor fémszékein egyetlen összehangolt gépezetté olvadt össze a testek mozgása. A csarnok feletti rézsínek halkan pattogtak a növekvő feszültség alatt, miközben az izmokban felhalmozódó tejsav néma, közös égetéssel jelezte a műszak valódi árát. Itt, a B-szektor névtelen hajtóinál senki sem viselt nevet a kijelzőkön; csupán a csatornák számai és a generált wattok számítottak a központi rendszerezőnek.

Kovács nem nézett sem a saját fordulatszám-lálójára, sem a falra szerelt digitális órára. Vállai mélyre süllyedtek, bőrén a verejték vékony patakokban folyt le a rozsdásodó lendkerék burkolatára. Megtanulta a ritmust: minden negyvenedik pedálfordulatnál egy apró, alig látható vállmozdulattal vette át a terhelés egy részét a mellette ülőktől. A gép számára ez a határfok apró ingadozása volt csupán, a sorban ülőknek azonban a megmaradt életerő záloga.

Alinda megérezte az ütem finom eltolódását. Kovács egyenletes, nehéz hajtása kiegyenlítette a lány túlterhelt térdei miatt kieső wattokat. A kolóniában a szolidaritást nem szavakban mérték – a beszéd túlságosan sok oxigént fogyasztott volna, és a tüdő kapacitása közvetlenül összefüggött a termelt árammal. A szolidaritás a pedálok szinkronjában élte le csendes mindennapjait: ha a szomszéd ritmust veszített, a mellette ülő mélyebbre nyomta a sarkát, hogy a feszültségjelző zöldben maradjon.

Kissé távolabb a nagymama szabályos, gépies ívei adták az alapot. Az idős asszony teste már emlékezetből dolgozott, ízületeinek halk kattogása egybeolvadt a hajtóláncok csörgésével. Bár a meséi elhalkultak a csarnok morájában, az a tartás, ahogy a gerincét egyenesen tartotta, láthatatlan védőhálót vont az alig tizennégy éves Alinda köré. Nem hagyták, hogy a kislány kijelzője pirosra váltsón.

Amikor L656 fémteste elhaladt a sor végén, a robothoz rögzített optikai lencsék hideg, kék fénnel pásztázták végig a transzformátorok bemeneti értékeit. A gép négy kilowattnyi tiszta, ingadozásmentes energiát regisztrált a B-szektorból. Számára a folyamat tökéletesen hatékony volt, és a szenzorok vakok maradtak arra a néma, láthatatlan szövetre, amelyet a névtelen munkások egymásba kapaszkodó ritmusa szőtt a betonpadló felett.